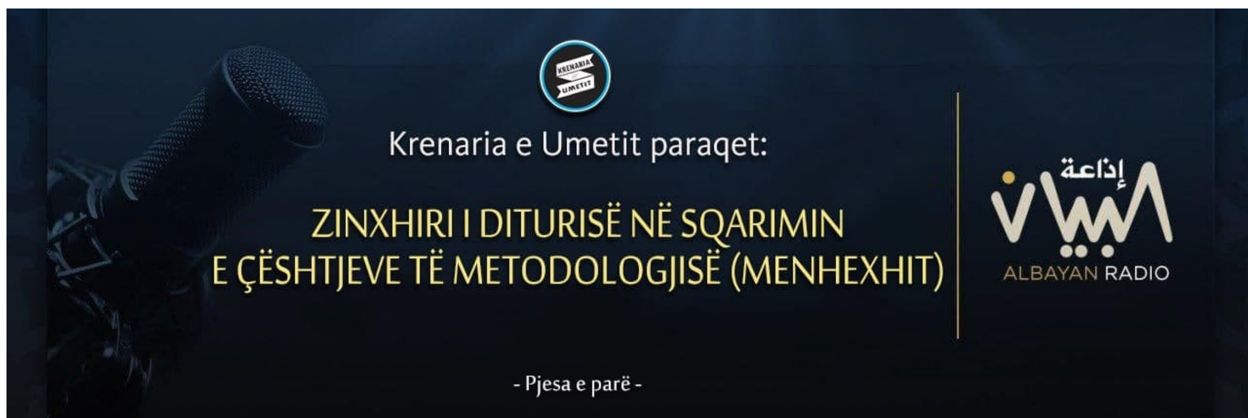

Zinxhiri i diturisë në sqarimin e çështjeve të metodologjisë (Menhexhit) – Pjesa 1

Falënderimi i takon All-llahut, përfundimi është për të devotshmit dhe nuk ka armiqësi veçse për të padrejtit. Dëshmoj se nuk ka Zot i cili meriton të adhurohet përveç All-llahut i Vetëm i pa shok, Sunduesi i vërtetë dhe dëshmoj se Muhamedi ﷺ është rob dhe i Dërguari i Tij, imami i të parëve dhe të fundëmve.

Ky është një zinxhir mediatik për shpjegimin dhe qartësin e disa çështjeve rreth menhexhit dhe akides, në të cilat është futur paqartësia dhe polemika tek popullata dhe vëllezërit tanë në ushtrinë e Shtetit Islam dhe tek të gjithë Muslimanët tjerë, brenda dhe jashtë territorit të Hilafetit. E gjithë kjo paqartësi ka ndodhur për shkak të përgjithësimit që është paraqitur nga ana e Komisionit me titull "E të shkatërrojë me argument atë që u shkatërrua, dhe të bëjë të jetojë me argument atë që jetoi", e cila është ndaluar nga qarkullimi dhe është ndaluar punimi me të, për shkak se në të ka disa gabime në menhexh dhe shprehje jo të qarta që kanë më shumë se një kuptim, që janë bërë shkak për këtë polemikë.

Është obligim i yni, që të mos e vonojmë shpjegimin nga momenti i nevojës i cili duhet bërë patjetër, e gjithë kjo për ta bashkuar Shtetin, për t'i lidhur zemrat e ushtarëve të Shtetit në të vërtetën, për t'i bashkuar ata kundër popujve të kufrit dhe për t'i ruajtur dispozitat Islame.

All-llahu na ka tërhequr vërejtjen nga përçarja dhe polemika me një paralajmërim të theksuar, ku thotë All-llahu ﷻ (kuptimi): **"Dhe respektojeni All-llahun e të Dërguarin e Tij, e mos u përçani mes vete, e të dobësoheni e ta humbni fuqinë (luftarake). Të jeni të durueshëm se All-llahu është me të durueshmit."** [1]

Dhe në të njëjtën kohë na ka urdhëruar të bashkohemi (të kapemi për xhematin) dhe e ka madhëruar çështjen...

Thotë Pejgamberi ﷺ: *"Ju këshilloj t'i bashkoheni xhematit."*

Dhe tha ﷺ: *"Dora e All-llahut është me xhematin."*

Dhe tha ﷺ: *"Kini kujdes nga përçarja, me të vërtetë shejtani është me atë të vetmuarin, e kur janë dy persona ai është më larg."*

Dhe ka ardhur në hadithin që e ka nxjerrë dhe saktësuar Tirmidhiu, thotë Pejgamberi ﷺ: *"Unë ju urdhëroj me pesë gjëra që më urdhëroi mua All-llahu: "Dëgjim dhe respektim, me xhihad, hixhret, dhe bashkim me xhematin, kush largohet prej xhematit një pëllëmbë, ai e ka larguar hallkën e Islamit nga qafa e tij."*

1 Surja El-Enfal, Ajeti 46.

Dhe prej shkaqeve të fitnes, përçarjes dhe polemikave janë:

1. Mos kapja për Kur'anin dhe Sunetin sipas kuptimit të Selefit të këtij Umeti dhe mbështetja në epshe dhe fjalët e njerëzve.

Thotë All-llahu ﷻ (kuptimi): **"Dhe kapuni që të gjithë ju për litarin (fenë dhe Kur'anin) e All-llahut, e mos u përçani!”** [2]

Dhe ka thënë All-llahu ﷻ (kuptimi): **"E si mohoni, kur juve janë duke iu lexuar (duke iu shpallur) ajetet e All-llahut dhe kur në mesin tuaj gjendet i dërguari i Tij? E kush i përmbahet fesë së All-llahut, ai pa dyshim është i udhëzuar në rrugën e drejtë.”** [3]

Thotë ﷺ: *"Unë u kam lënë diçka, që në qoftë se kapeni për to nuk do të devijoni: Librin e All-llahut dhe Sunetin tim."*

Thotë Ibn Abasi, All-llahu qoftë i kënaqur me të: "All-llahu i ka urdhëruar besimtarët që t’i përmbahen xhematit dhe i ka ndaluar nga polemika dhe përçarja, i ka informuar ata se popujt më herët u shkatërruan për shkak të kundërshtimeve dhe hipokrizisë në fenë e All-llahut.” [4]

Dhe nga dijetari tabi'in Ibn Shihab Ez-Zuhrij, All-llahu e mëshiroftë, ka thënë: "Dijetarët tanë në të kaluarën thonin: Kapja për Sunetin është shpëtim.” [5]

2 Surja Ali Imran, Ajeti 103.
3 Surja Ali Imran, Ajeti 101.
4 Tefsiri i Tabariut, v. 4, f. 39.
5 Sunen ed-Darimi, 96.

Thotë Imam El-Euzai, All-llahu e mëshiroftë: "Pasoni gjurmët e Selefit edhe nëse të refuzojnë njerëzit, ki kujdes nga pasimi i mendimeve të njerëzve edhe nëse ata i zbukurojnë fjalët e tyre, nëse vepron këtë, çështja do të qartësohet dhe ti do të jesh në rrugën e drejtë.” [6]

Thotë Shejhul Islam Ibn Tejmije, All-llahu e mëshiroftë: "Ehli Suneti dhe Xhemati pasojnë Kur'anin dhe Sunetin, e rrespektojnë All-llahun dhe Pejgamberin, e pasojnë të vërtetën dhe i mëshirojnë krijesat.” [7]

Dhe ka thënë gjithashtu, All-llahu e mëshiroftë: "Fitneja dhe përçarja ndodh për shkak të braktisjes së asaj që urdhëroi All-llahu. All-llahu urdhëroi me të vërtetën, drejtësinë, dhe durimin. Dhe fitneja ndodh kur të braktiset e vërteta ose durimi". Mbaroi fjala e tij, All-llahu e mëshiroftë.

2. Prej shkaqeve të polemikave dhe përçarjeve është mos dallimi i Sunetit prej bidatit, tek disa që përkatësohen tek dituria prej talebeve të cilët e konsiderojnë veten prej ulemave muxhtehidë, ku sheh njërin prej tyre e konsideron veten se është i udhëzuar dhe se Suneti është me të dhe se kundërshtari i tij është i devijuar, bidatçi, e ndoshta thotë se është edhe kafir, dhe në këtë mënyrë përhap prej përçarjes dhe fitnes që vetëm All-llahu e di.

Dhe Sunet është ajo që na ka urdhëruar All-llahu dhe i Dërguari i tij, kurse bidat është vepra të cilën nuk e ka legjitimuar All-llahu në fe.

Dhe ka thënë i Lartëmadhëruari (kuptimi): **"Pyetni ata që dinë, nëse ju nuk e dini." [8]**

6 Sijar A’lam en-Nubala, v. 7, f. 120.
7 Mexhmu’l Fetava, v. 3, f. 279.
8 Surja El-Enbija, Ajeti 7.

Dhe ka transmetuar Buhariu dhe Muslimi nga Abdullah ibn Amër ibn As, All-llahu qoftë i kënaqur me të, i cili thotë: "E kam dëgjuar të Dërguarin e All-llahut ﷺ duke thënë: *"All-llahu nuk e ngre diturinë duke ju'a marrë njerëzve, mirëpo e ngre diturinë duke i marrë dijetarët (me vdekjen e dijetarëve ngrihet dituria), e kur nuk do të mbetet ndonjë dijetar, njerëzit do ti pyesin injorantët, (e këta injorantë) do të japin fetva pa dituri, do të devijojnë dhe do ti devijojnë të tjerët."*

Dhe nga Muhamed ibn Sirin, All-llahu e mëshiroftë, ka thënë: "Kjo dituri është fe, pra shikoni me kujdes nga kush e merrni fenë tuaj." [9] Mbaroi fjala e tij, All-llahu e mëshiroftë.

Prej cilësive të kokave të devijimit (ithtarëve të bidatit) është se ata të kotën (batilin) e tyre e zbukurojnë duke përdorur shprehje tërheqëse sheriatike sikur: të ruajmë teuhidin, fenë e Ibrahimit, paqja e All-llahut qoftë mbi të, teuhidi i pastër, dhe të tjera, ashtu siç i thanë havarixhët, Aliut, All-llahu qoftë i kënaqur me të: "Nuk i takon gjykimi dikujt tjetër pos All-llahut", dhe thanë: "Nuk i marrim njerëzit për gjykatës, dëshirojmë ligjin e All-llahut".

Me këto shprehje nuk mashtrohen dijetarët ashtu sikur që një bankier i mençur nuk mashtrohet me disa dinar të dobëta. Aliu, All-llahu qoftë i kënaqur me të, e kuptoi qëllimin e shprehjeve të havarixhëve dhe nuk u mashtrua me fjalën e tyre "Gjykimi i takon vetëm All-llahut", siç u mashtruan injorantët, e tha Aliu, All-llahu qoftë i kënaqur me të: "Gjykimi i takon vetëm All-llahut: **"Ti pra bën durim, premtimi i All-llahut është i saktë, e kurrsesi mos të luhasin ty ata që nuk janë të bindur."** [10] E ku e kuptoni ju se çka thonë ata? Thonë nuk ka

9 Sahihu Muslimit.
10 Surja Rum, Ajeti 60.

qeverisje (udhëheqësi), o ju njerëz, nuk ju udhëheq juve pos një emir (udhëheqës), i devotshëm qoftë apo mëkatar." [11]

Dhe në Sahihun e Muslimit nga Ubejdilah ibn Ebi Rafi të cilin e liroi i Dërguari i All-llahut ﷺ, nga robëria, se kur havarixhët dolën kurse ai ishte me Aliun, All-llahu qoftë i kënaqur me të, thanë: "Gjykimi i takon vetëm All-llahut", tha Aliu, All-llahu qoftë i kënaqur me të: "Fjala e vërtetë e për qëllim kanë të kotën (batilin)."
I Dërguari i All-llahut ﷺ, i ka cilësuar disa njerëz: "Unë i di cilësitë e tyre tek ky grup, të cilët thonë të vërtetën me gjuhët e tyre, por fjala e tyre nuk e tejkalon (dhe bëri me shenjë Aliu, All-llahu qoftë i kënaqur me të, nga fyti), krijesa që më së shumti i urren All-llahu."

Thotë Neveviu, All-llahu e mëshiroftë: "Fjala e tij: (se thanë: "Gjykimi i takon vetëm All-llahut: tha Aliu, All-llahu qoftë i kënaqur me të: Fjala e vërtetë e kanë për qëllim të kotën.") Do të thotë: Se esenca e fjalës së tyre ishte e saktë, thotë All-llahu (kuptimi): **"Gjykimi i takon vetëm All-llahut"** [12] mirëpo ata dëshironin me këtë ta refuzojnë Aliun, All-llahu qoftë i kënaqur me të në çështjen e gjykimit. [13]

Për këtë shkak, kërkuesi i së vërtetës obligohet që ta kërkojë të vërtetën nga burimi i saj, e jo nga thashethemet e disave e as nga dijetarët e devijuar.

Sufjan ibn Ujejne dhe dijetarë të tjerë si Imam Ahmedi, Abdullah ibn Mubarek, thonin: "Nëse njerëzit polemizojnë, ju shikoni se çka thonë dijetarët e fushëbetejave, për shkak se All-llahu i Lartëmadhëruar thotë

11 Musanef Ibn Shejbe
12 Surja Jusuf, Ajeti 40.
13 Sharh Muslim, 1,066.

(kuptimi): **"E ata, të cilët luftuan për hir Tonë, Ne me siguri do t'i orientojmë rrugës për te Ne".**[14] [15]

O vëlla Muxhahid, si i braktis dijetarët që luftojnë (Muxhahidinë) të cilët shkuan në vendet e xhihadit dhe Islamit, si mundesh ta braktisësh këtë person të pastër, e pastaj të shkosh ta marrësh fenë prej atyre që nuk dolën në xhihad, që përkrahin tagutët e Gadishullit Arab dhe të tjerë, që as nuk shpallën tekfirin mbi këta tagutë, as nuk ju’a tërhoqën vërejtjen, përkundrazi, përzihen sëbashku me ushtarët dhe inspektorët e tagutit duke mos ia shpjeguar anulluesit në të cilët kanë rënë ata.

Dhe mos u mashtro o vëlla, kur taguti e burgos dikë prej tyre, për shkak se mund të jetë vetëm një shkëlqim dhe vëmendje rreth fjalëve të këtyre dijetarëve, dhe kështu e fusin tek vëllezërit nëpër burgje për të përhapur polemika dhe dyshime në mesin e tyre. Ata në qoftë se janë pasues të hakut, ndërsa ata kishin shans të mirë, po që se ishin ithtarë të hakut dhe sinqeritetit, të ikin drejt tokës së xhihadit dhe të bëjnë hixhret në tokën e Islamit (Shtetit Islam).

Me të vërtetë ky tagut i cili i strehon llojin e këtyre që përhapin tepërimin në tekfir dhe i lejojnë që ta përhapin bidatin e tyre janë po të njëjtit (tagutë) që strehojnë dhe ndihmojnë Xhehmit dhe Murxhiet në përhapjen e bidatit të tyre, e gjithë kjo që këto dy grupe dhe menhexhe ta realizojnë qëllimin e njëjtë, e ajo është: shpifja kundër pasuesëve të së vërtetës dhe braktisja e hixhretit dhe xhihadit në rrugën e All-llahut.

14 Surja Ankebut, Ajeti 69.
15 Tefsiri i Kurtubuiut.

O vëlla Muxhahid: Si ka mundësi që pasi All-llahu të shpëtoi nga rrjeti i dijetarëve të tagutit, ithtarët e irxhasë, të kthehesh e të biesh në rrjetin e dijetarëve të tagutit të cilët përhapin tepërimin dhe dyshimet, e gjithë kjo për të larguar ty prej xhihadit dhe hixhretit tënd dhe të shpëtojnë prej grushtit tënd, armiqt e All-llahut.

Dhe kanë thënë disa prej Selefit: "Në gjithçka që All-llahu i urdhëron robërit e tij, shejtani i ka dy tërheqje në atë çështje: Ose drejt tepërimit ose drejt neglizhimit, në cilën prej të dyjave tërheq ai kënaqet."

Si ka mundësi të braktisësh atë që e mbartë armën dhe lufton me një rresht me ty prej dijetarëve, nuk kam për qëllim këtu fillestarët në dituri, dhe të i'a dorëzosh logjikën dhe kokën tënde atij që nuk i merret feja, i cili jeton i sigurtë, në bollëk dhe në paqe me tagutët, e të paralajmëron ty prej larg.

3. Shkaku i tretë prej shkaqeve të polemikave dhe përçarjes është: padrejtësia, zilia: pra, kur njeriu i bën padrejtësi tjetrit me fjalë apo vepër dhe e tejkalon kufirin.

Thotë All-llahu teala (kuptimi): **"Po ata, pasi që u erdhi e vërteta, nuk u përçanë për tjetër, por nga zilia mes tyre."** [16]

Dhe ka thënë Ai ﷻ (kuptimi): **"Mirëpo për shkak zilisë që kishin ndërmjet vete, ata u përçanë vetëm atëherë kur u erdhi dija që ta kuptojnë."** [17]

16 Surja Esh-Shura, Ajeti 14.
17 Surja El-Xhathijeh, Ajeti 17.

Dhe ka thënë Ai ﷻ (kuptimi): **"Njerëzit ishin një popull (të fesë së natyrshme Islame) e (kur u përçanë) All-llahu dërgoi pejgamberët përgëzues dhe qortues, dhe atyre Ai u zbriti edhe librin me fakte të sakta për të gjykuar në atë që u kundërshtuan ndërmjet veti. Në atë (libër) kundërshtuan vetëm ata që kishin libër (ithtarët e librit). E përpos atyre që iu kishte dhënë ai (libri) dhe u kishin ardhur argumente të qarta, nuk kundërshtoi kush në te (në librin), po edhe atë (kundërshtim e bënë), nga zilia ndërmjet tyre, mirëpo All-llahu me mëshirën e Tij i udhëzoi ata që besuan tek e vërteta e asaj për çka ishin kundërshtuar. All-llahu e vë në rrugë të drejtë atë që dëshiron."** [18]

Thotë Shejhul Islam ibn Tejmije, All-llahu e mëshiroftë: "Ixhtihadi i pranuar nuk ka mundësi të shpie në fitne apo përçarje, pos nëse në të ka xhelozi (padrejtësi), nuk mund të ketë fitne dhe përçarje në ixhtihadin e pranuar, fitneja ndodh kur aty është prezent xhelozia (padrejtësia). Çdo send që shpie në fitne dhe përçarje nuk është prej fesë, fjalë qoftë apo vepër." [19]

Dhe ka thënë gjithashtu, All-llahu e mëshiroftë: "Shumica e sendeve për të cilat polemizuan grupi i besimtarëve prej çështjeve bazë dhe tjerave sikur: kaptina e cilësive dhe kaderit, udhëheqjes (imamllëkut) e të tjera, të gjitha këto përfshihen në këtë kaptinë, në to kemi muxhtehid (dijetarë) që ia qëllon, muxhtehid që gabon, e ky që gabon bëhet i padrejtë (ziliqarë), e ndodh padrejtësia edhe pa pasur ixhtihad, e kemi prej tyre neglizhentë në atë që u urdhërua prej durimit." [20] Mbaroi fjala e tij All-llahu e mëshiroftë.

18 Surja El-Bekare, Ajeti 213.
19 Iktida es-Sirat el-Mustekim, f. 66.
20 El-Istikame, v. 1, f. 37.

E prej zilisë është padrejtësia ndaj kundërshtarit, akuzimi i tij për nijetin, etiketimi i Muslimanit me kufër dhe bidat prej xhelozisë dhe duke i kaluar kufijtë pa argument.

E ka nxjerrë Ibn Hibani në Sahihun e tij, nga Hudhejfeja, All-llahu qoftë i kënaqur me të, se thotë: *"Ka thënë i Dërguari i Allahut ﷺ: "Unë frikësohem për juve prej njeriut i cili e lexon Kur'anin derisa të shihet drita e Kur'anit tek ai dhe është ndihmues i Islamit, e ndryshon atë drejt asaj që do All-llahu, e braktis dhe e hedh atë pas shpine, nxiton drejt fqinjit të tij me shpatë dhe e akuzon me shirk (fqinjin). Thotë (Hudhejfeja All-llahu qoftë i kënaqur me të): O Pejgamber i All-llahut, kush është më parësor (të akuzohet) me shirk: Akuzuesi apo i akuzuari? Tha: Akuzuesi."*

Dhe ka thënë Imam Axhuri, All-llahu e mëshiroftë: "All-llahu me begatitë dhe mirësitë e Tij na ka informuar në librin e Tij, për ata para nesh, pasuesit e librit, Jehudët dhe Krishterët, se ata u shkatërruan për shkak se u përçanë në fenë e tyre, dhe na ka mësuar Zoti ynë Bujar se shkaku i përçarjes nga xhemati dhe animi nga e kota që ishin ndaluar, ishte zilia dhe padrejtësia, pasi që mësuan atë që nuk e dinin të tjerët, padrejtësia dhe zilia i shtyu që të ndahen në grupacione dhe pastaj u shkatërruan. Zoti ynë Bujar na paralajmëroi që të mos bëhemi si ata e të shkatërrohemi si u shkatërruan, përkundrazi na urdhëroi i Lartëmadhëruari të rrimë të bashkuar me xhematin dhe na ndaloi nga përçarjet. Poashtu na paralajmëroi Pejgamberi ﷺ, nga përçarja dhe na urdhëroi të jemi me xhematin. Po ashtu edhe dijetarët para nesh na paralajmëruan që të gjithë. Ata na urdhëruan të rrimë me xhematin dhe na ndaluan nga përçarja (grupacionet)." [21]

21 Esh-Sheriatu, v. 1, f. 270.

Dhe ju’a tërheqim vërejtjen me tërheqjen më të madhe, atij i cili padrejtësisht duke i kaluar kufijtë, i bën tekfir dijetarët sikur shembulli i Ibnu Kudame el-Makdisij, dhe Imam Neveviut dhe Ibnu Haxher el-Eskalanit, dhe të tjerë, All-llahu i mëshiroftë, të cilët kanë merita të mëdha tek Umeti Islam në përhapjen e diturisë dhe ndihmës së sheriatit, ju’a ruajmë vendin (gradën) e tyre, i lutemi All-llahut t’i mëshirojë, dhe i arsyetojmë në gabimet dhe rrëshqitjet që janë paraqitur prej tyre.
Dhe ka thënë Sha'biju, njëri prej dijetarëve të Tabi'inëve, All-llahu e mëshiroftë: "Në çdo Umet dijetarët e tyre janë më të këqijtë e atij Umeti, përveçse tek Muslimanët, ulemat e Muslimanëve janë më të mirët e Umetit." [22]

Dhe ka thënë Shejhul Islam ibn Tejmije, All-llahu e mëshiroftë: "Largimi prej tekfirit të dijetarëve të Muslimanëve edhe nëse kanë gabuar, është prej qëllimeve sheriatike më të rëndësishme." [23] Mbaroi fjala e tij, All-llahu e mëshiroftë.

Dhe ka thënë Shejhu Abdullahu, dijali i Imamit, ripërtëritësit, Muhamed Ibn AbdulVehab, All-llahu i mëshiroftë të dy: "Edhe ne themi, nuk e akuzojmë me kufër atë që e ka të saktë fenë, është i njohur si njeri i mirë, dihet asketizmi i tij, historikun e ka të mirë, apo ka arritur grada të larta duke këshilluar Umetin, duke shënuar apo duke ju’a mësuar atyre diturinë e dobishme edhe nëse gabon në çështje të këtij lloji apo tjera." [24] Mbaroi fjala e tij, All-llahu e mëshiroftë.

Dhe prej dijetarëve që ne i lavdërojmë dhe ju’a ruajmë meritat e tyre ndaj nesh janë, udhëheqësit e Shtetit Islam si, Ebu Mus'ab Ez-Zarkaui, emiri i istish'hadijinëve, që haptazi e shpalli të vërtetën dhe teuhidin,

22 Mexhmu’l Fetava, v. 7, f. 284.
23 Mexhmu’l Fetava, v. 35, f. 103.
24 Ed-Durar es-Senijah, v. 1, f. 236.

luftuesi i shirkut, pastaj Shejh Ebu Omer el-Bagdadi, njeriu me akide të ngritur dhe qëndrime të larta, dhe ministri i tij, shejhu, Muxhahid, Ebi Hamza el-Muhaxhir, zotëriu i librave të dobishme, pastaj Ebu Muhamed el-Adnani, mposhtësi i të devijuarve, shkatërruesi i kufijve të jobesimtarëve, dhe dijetari i devotshëm, Ebi Alij el-Anbari dhe të tjerët prej udhëheqësve të Shtetit Islam të cilët sakrifikuan në rrugën e All-llahut, ne kështu i llogarisim, ndërsa All-llahu është llogaritësi i tyre, dhe nuk e shfajësojmë askënd para All-llahut.

Ky zinxhir (i dijes) me lejen e All-llahut do të përfshijë, shpjegimin e këtyre çështjeve:

1. Dispozitën e atij që nuk i bën tekfir mushrikët apo kafirët.

2. Dispozitën e grupacioneve që me forcë ndalojnë realizimin e disa dispozitave sheriatike (Et-Taifeh el-Mumtani’eh) dhe gjykimi i atyre që kundërshtohen në këtë.

3. Dispozitën e atyre që banojnë në shtet të kufrit që më herët ka pasur sheriat.

E lusim All-llahun që ta begatojë këtë zinxhir diturie dhe ta bëjë këtë shkak për bashkimin e Muxhahidinëve në Kur'an dhe Sunet.
Dhe lutja jonë e fundit është: Falënderimi i takon All-llahut, Zotit të botërave.

Fundi i pjesës së parë (1/6)
Përktheu: Ebu Lejth Albani

